KAMP OG SEIER

NR. 9
DESEMBER
1981

TEMA: KK SKAL BERGES

INNHOLD:

Leder: Dagsavisa skal berges! .....s 2
"Julelektyre til alle medlemmer".....s 3
Har dere KK-ansvarlig i avdelinga?.....s 6
HMG-studier:"Marxismen var temmelig død"...s 7
Kontingentdebatt:Om å ofre en ½ pils.....s 8
Et brev som bør skape debatt i KOS.....s 9
Brev:"Jeg melder meg ut av AKP(ml)!.....s10

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

LEDER :

DAGSAVISA SKAL BERGES

DS har nylig diskutert KK-arbeidet på et møte, og fatta en rekke vedtak om retningslinjene for KK-arbeidet. DS mener at arbeidet med KK har blitt for lavt prioritert på alle nivåer i partiet. DS ser KK-arbeidet først og fremst som en politisk oppgave som ikke kan løses ved reint teknisk jobbing. For å løse denne oppgava, er det nå først og fremst viktig å styrke den politiske kampen og de teoretiske studiene i distriktspartiet. Nivået på KK-arbeidet vil alltid være en gjenspeiling av det allmenne politiske og teoretiske nivået i partiet.

De ledende organene på alle nivåer i partiet må ta sjølstendig ansvar for KK-arbeidet, og ikke lenger delegere dette vekk til en KKansvarlig. Det er viktig og nødvendig med en KK-ansvarlig, men den politiske ledelsen av KK-arbeidet må ligge hos styret, og styret har også ansvaret for den viktige oppgava det er å integrere KK-arbeidet i partiets totalarbeid.

Å knytte KK-arbeidet nøye til partiets øvrige arbeid er med på å styrke partipropagandaen i arbeidet.

Samtidig med dette må vi holde fast ved at KK-arbeidet er et særegent arbeidsfelt, og at de organisatoriske problemene her må løses. Dette er også et ansvar som til sjuende og sist ligger på det ledende organet.

De viktigste svakhetene reint organisatorisk er for tida delegeringsuvesenet, manglen på kontinuitet og driv over arbeidet, og framfor alt at fornyingsarbeidet mangler.

På kort sikt er det nå nødvendig å prioritere å få igang systematisk fornyingsarbeid etter stopplistene avdelingene mottar, og å få løssalget opp på nivået for målsettinga og holde det der.

Videre er det nå nødvendig å se på målsettingene som det de i virkeligheten er: Vedtak om et nivå som skal nåes og så holdes. Det er slik avdelingene må se på de målsettingene for verving, antall abbonnenter og løssalg som dere nå får. Dette er ikke tall som det er bra å nå. Målsettingene uttrykker det minimumsnivået KK-arbeidet må drives på: De som legger seg under målsettingene, saboterer i virkeligheten arbeidet med å holde dagsavisa i live. Om noen avdelinger legger seg under de målsettingene de har fått, må andre avdelinger få høyere målsettinger, slik at distriktet som helhet holder sin målsetting. Så dersom det er objektive hindringer for å nå de målsettingene dere har fått, må dere melde fra.

DS mener at årsakene til at abbonnementstallet i distriktet ligger under målsettinga, skyldes at partiets arbeid med KK er for svakt, ikke at det er ytre, objektive hindringer for å øke abb.tallet ut over det nåværende nivået. Svaret må derfor være å styrke partiets arbeid med KK slik at vi når den målsettinga som er satt i løpet av 1982.

Dette betyr at prisen for dårlig arbeid nå må betales med desto kraftigere arbeid utover i 82 for å holde målsettinga for dette året.

På grunnlag av dette har DS og DSAU utarbeida en plan for KK-arbeidet i 82 og spesielt i kampanjetida 16.1 til 21.2.82. De delene av denne planen som gjelder avdelingene er lagt fram i et dirketiv for KK-arbeidet som går til styrene og KK-ansvarlige i denne rutina.

DS

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

JULELEKTYRE TIL ALLE MEDLEMMER:

KK-ARBEIDET 1982

I denne artikkelen skal vi legge fram en del sentrale synspunkter, fakta og problemstillinger for diskusjonen i avdelingene om KK-arbeidet 1982 og KK-kampanjen vinteren 1982. Så sterkt vi kan vil vi oppfordre kameratene til å studere dette materialet nøye. Standpunktet og arbeidet vårt med KK er rett og slett et spørsmål om være eller ikke være for avisa.

KK'S ØKONOMI I 1981 OG 1982

KK kommer til å få et betydelig underskudd i 1981. Det er ennå for tidlig å si hvor stort det blir. Årsakene er flere: Viktigste grunnen er at abbonnementsinntektene er lavere enn anntatt. Sagt med reine ord: Vi har verva for få abbonnenter, og ikke klart å holde på altfor mange av dem som er verva.

For det andre har inntektene fra statsannonsene gått tilbake, og produksjonsstøtten har stagnert.

KK går altså inn i 1982 med et opparbeida underskudd, og i denne situasjonen kommer Willoch og legger om avisstøtta slik at inntektene for 82 blir enda lavere. Et underskudd i 82 kommer da oppå underskuddet fra 81, og det sier seg sjøl at dette ikke går i lengden.

Om vi skal klare å opprettholde dagsavisa, er det helt nødvendig å drive avisa i økonomisk balanse. Det er lett å skylde på Willoch, men det er utelukkende vår egen skyld at vi driver avisa så slapt at selv en liten nedskjæring i den offentlige støtten bringer avisa på katastrofens rand.

PROPAGANDAARBEIDET -- EN LIVSNERVE FOR PARTIET

Vi ville gjøre en grov feil om vi bare vurderte KK-arbeidet reint økonomisk. Vi driver ikke KK-arbeid for å tjene store penger på det, slik Schibsted-konsernet vurderer VG. Vi driver KK-arbeidet fordi vi er et kommunistisk parti som har tatt mål av oss til å lede arbeiderklassen i Norge til kamp for revolusjonen og sosialismen. Det kommunistiske propagandaarbeidet er selve livsnerven for et kommunistisk parti, en forutsetning for at partiet skal klare å vokse seg stort og sterkt, for at de kommunistiske ideene skal slå igjennom i arbeiderklassen, for at arbeiderklassen skal stå rusta med den revolusjonære teorien den dagen kampen om samfunnsmakta står på dagsordenen.

Det er ikke nok for oss å drive klassekamp i fagbevegelsen, drive anti-imperialistisk solidaritetsarbeid osv. Den revolusjonære bevisstheten vokser ikke opp av fabrikkgolvet eller ut av den økonomiske kampen. Vi skal ikke bruke opp plassen her til å gjenta hva Lenin sier i HMG.

Det er i et slikt perspektiv vi må vurdere betydninga av dagsavisa. Hver dag når den ut til tusenvis av arbeidere og andre progressive. Hvilke andre muligheter til propaganda har vi som kan måle seg med dagsavisa? Hvor mye bedre rusta står ikke vi -- med den eneste kommunistiske dagsavisa i den vestlige verden, enn de sørgelige restene av kommunistpartiene i de fleste andre vestlige land?

Det er ikke tvil om at det er en stor, krevende oppgave å holde KK gående som dagsavis. Men jeg trur ikke vi kan ha mye håp om å nå målet vårt uten den. Og ingen bør ha illusjoner om hva det vil koste å starte dagsavisa på nytt dersom den først blir nedlagt.

VI MÅ OVER TERSKELEN

Slik de økonomiske vilkåra er i Norge idag, kan vi ikke sjøl velge hvilket nivå vi skal drive KKarbeidet på. Om vi ligger under et visst terskelnivå, vil avisa ikke bære seg økonomisk og gå konkurs. Da er dagsavisa tapt. Både pressestøtten og annonseinntektene øker med opplagstallet, og kostnadene ved å trykke et ex ekstra er langt mindre enn utsalgsprisen som også må dekke de faste kostnadene.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

Idag driver vi KK-arbeidet på et nivå som ligger under denne terskelen. Det er som sagt umulig å fortsette slik særlig lenge.

VALGMULIGHETENE

Ut fra dette vil vi spørre avdelinga om hvilken linje dere mener det er riktig å drive KK-arbeidet etter. De alternativene vi har, er følgende:

1) Trappe opp KK-arbeidet til det nødvendige nivået eller over, og holde det der.

2) Fortsette omtrent som nå for å utsette dødsøyeblikket for dagsavisa.

3) Fortsette omtrent som nå ut fra den filosofien at dersom avisa er så bra og betydningsfull som vi vil ha det til, vil den selge seg sjøl.

4) Vedta å nedlegge KK som dagsavis.

5) ??????? (evt. annet syn)

Det sier seg sjøl at de som går inn for alternativ 1), også må være villig til å ta konsekvensene av dette standpunktet.

Det sier seg også sjøl at partiets vedtatte linje er at dagsavisa skal opprettholdes, ei linje DS er enig i og kommer til å jobbe for å sette ut i livet. Derfor må også de avdelingene som er uenig i alternativ 1), også ta konsekvensene av dette synet. Hvorfor da stille spørsmålet? For det første for å få fram eventuelle motsigelser. For det andre for å stille spørsmålet skarpt for alle partimedlemmer. Ingen skal være i tvil om hva den vedtatte linja er og hvilke linjer den står i motsetning til. Dette er i tråd med DS' vedtak om å gjenreise den politiske kampen i distriktspartiet og heve medlemmenes politiske og ideologiske nivå.

DETTE ER DE KRAVA DEN VEDTATTE LINJA STILLER TIL OSS

Det er ingen grunn til å legge skjul på at det er en stor og krevende oppgave vi har stilt oss. Ingen må tru at resultatet vi trenger kommer flytende av seg sjøl på en fjøl. Det vil sikkert kreve hardt og mye arbeid.

Men er ikke målet vårt verdt en slik innsats? Skal vi tåle kapitalismen i evig tid? Skal vi ikke gjøre vårt til at verdens undertrykte tar kverken på den før den tar kverken på oss?

Men altså, hva må gjøres?

1) De målsettingene som nå er satt, må holdes. De representerer det absolutte minimum. Målsettingene for antall abb. og antall solgte ex pr. uke er gjennomsnittstall over året. Siden tallene nødvendigvis ligger lavere i sommerferien, må vi ligge tilsvarende over i "normale" uker (ca. 10-15% over).

2) Vi må verve abbonnenter. En forutsetning for å verve er først og fremst at vi spør folk om abbonnement. Vi må spørre kjøpere, vi må framfor alt spørre folk vi omgås til daglig, på jobben, i fagforeninga, i organisasjoner, osv. Hovedproblemet idag er ikke at vi ikke klarer å overbevise folk om at de trenger avisa, men at vi ikke spør. Så enkelt er det. Sjølsagt må vi også kunne overbevise folk, men en har liten nytte av dette dersom en ikke spør.

   Politisk er det mye viktigere å verve abbonnenter enn å selge. Dette står i grell kontrast til den framherskende linja idag, som er å legge hovedvekta på salg. Salg er ikke uviktig, men først og fremst et middel til å få avisa ut til nye og viktige grupper av lesere, og til å legge grunnlaget for seinere verving.

   Økonomisk er også verving mye viktigere enn salg. Om du verver en kvartalsabbonnent, har du med en gang solgt ca. 80 aviser. KK's inntekter fra abbonnentene er over 6 ganger større enn fra løssalget.

3) Hølet i bøtta må tettes. Idag faller abbonnentene fra omtrent like fort som vi verver nye. Årsaken til dette ligger antakelig først og fremst i at partiet omtrent ikke driver fornyingsarbeid.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

Alle aviser er nødt til å drive en eller annen form for fornyingsarbeid (VG kanskje unntatt). Om du lar abbonnementet på Aftenposten gå ut, kommer kanskje en guttehvalp på døra og spør om du skal fornye. Er dette en vanskelig oppgave? Det er snakk om å oppsøke folk som alt står partiet nokså nær. Hvordan de reint teknisk/organisatoriske problemene med dette skal løses, vil vi legge fram for avdelinga annet sted.

Men også dette er en viktig politisk oppgave. Dialektikken forteller oss at ting ikke er statiske. En abbonnent som har latt abbonnementet løpe ut, har av en ellen annen grunn tatt et skritt vekk fra oss. Skal vi, uten å reagere, rolig se på at nære venner av partiet fjerner seg fra oss? Fornyingsarbeid er sympatisørarbeid, det er å trekke folk til oss, det er å jobbe for å styrke og øke demprogressive og revolusjonære rørsla. Det er å føre den politiske kampen også utafor partiet.

4) Løssalget må opp på minimumsnivået. Før sommeren satte mange avdelinger målsettinger for løssalget. Noen gjorde det ikke. Men dersom de avdelingene som satte målsetting også hadde holdt den, ville vi overoppfylt målsettinga for distriktet.

For å holde konkursen unna, må målsettingene nå holdes. Men løssalget har også en politisk side. Det er ikke likegyldig hvor vi selger og til hvem vi selger. Vi må selge til dem som trenger avisa mest, dvs. på arbeidsplassene, til arbeidere, til aktivister i progressive fronter og organisasjoner, osv. Det er viktig å drive løssalget systematisk, slik at de samme folka får kjøpt avisa mange ganger og til slutt (kanskje ganske snart) kan verves som abbonnent.

Framfor alt er det nødvendig å gjenreise bedriftssalget. DS har vedtatt å prioritere dette høyt. Det er et stort høyreavvik at kjente kommunister, ofte med stor tillit på arbeidsplassen, ikke driver kommunistisk propagandaarbeid og selger KK og verver abbonnenter. Staten og borgerskapet jobber iherdig for å kneble og svinebinde arbeiderklassen for å få frie hender til å drive sin imperialistiske politikk. For å reise arbeiderklassen til kamp mot dette, er det ikke nok å drive bra fagforeningspolitikk. Studiene av HMG bør ha lært oss at det er nødvendig med kommunistisk arbeid på arbeidsplassene. Det er ikke noen løsning for arbeiderklassen at vi bare er flinke sosialdemokrater.

Dette er de viktigste oppgavene. For å løse dem, vil det være nødvendig med politisk kamp mot de linjene som åpent eller i sin konsekvens neglisjerer det kommunistiske propagandaarbeidet og fører til at dagsavisa går konkurs og blir nedlagt.

AVDELINGSDISKUSJONEN OM KK-KAMPANJEN OG KK-ARBEIDET 1982

Grunnlaget for denne diskusjonen, som skal gjennomføres av alle avdelinger, er materialet i dette nummeret av KOS, det stående KK-direktivet (trykt i TF april 81) , direktivet fra SK i denne rutina om KK-kampanjen, og dirketivet fra DS om KK-kampanjen og KK-arbeidet i 1982. Se også beretninga til DAM.

Dersom dere ikke alt har gjennomført møte 3 i HMG-studiene, skal dette studiemøtet knyttes til KK-diskusjonen.

1) Er dere enig i det synet på propagandaarbeidet DS har lagt fram, og de følgene dette får for prioriteringa av KK-arbeidet og linjene for det?

2) Hvilken av de 5 alternativene for linja for KK-arbeidet mener dere er det rette?

3) Dere må ta standpunkt til de forslaga til målsettinger for løssalg og antall abbonnenter innafor deres område DS har kommet med (står i direktivet). Dersom dere er uenig i dem, må dere komme med et begrunna alternativt forslag (frist januar-rutina). Men vi understreker at dette ikke gjelder vervemålsettinga for kampanjen i jan-feb. Denne målsettinga er endelig fastsatt av DS.

FORTS. S. 6

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

HAR DERE KK-ANSVARLIG I AVD.?

Det stående direktivet om KK-arbeidet understreker at alle avdelinger skal ha en KK-ansvarlig. (Direktivet er trykt i TF april 81.)

Før ferien visste vi konkret at halvparten av avdelingene i distriktet hadde valgt KK-ansvarlig. Hvordan står det til med resten? Sløve svar på rapportskjemaene gjør at vi rett og slett ikke veit det.

DS har nå i et vedtak understreka dette punktet i det stående KK-direktivet: En forutsetning for å opprettholde KK-arbeidet på et tilfredsstillende nivå er at alle organer som har ansvar for KK-arbeid, har en KK-ansvarlig. Partiorganene har ansvaret for at dette er en kamerat som virkelig driver KK-arbeidet, både ved sjøl å gå i spissen og ved å mobilisere andre i og utafor partiet. Det påligger partiorganene å frambringe en slik KK-ansvarlig, ved å sette den rette kaderen på jobben, og kontinuerlig følge vedkommende opp med råd, hjelp og kritikk. Dette er helt nødvendig for å klare jobben med å holde KK i live og sikre at partiet også i framtida har denne ytterst viktige propagandaavisa.

Om det fortsatt er avdelinger uten KK-ansvarlig, har dere nå sjansen til å rette på dette bruddet med KK-direktivet. DS vil seinere kontrollere om avdelingene har KK-ansvarlig.

DS

FORTS. FRA S. 5

4) Dersom avdelinga ikke har valgt KK-ansvarlig må det gjøres. Desuten må dere peke ut en kamerat som skal være ansvarlig for fornyingsarbeidet. (Se eget skriv om retningslinjene for dette.) Avdelinga må brvte ned målsettingene for verving i kampanjen på hver enkelt kamerat som skal drive KK-arbeid, og det er nødvendig å få slått klart fast hvilke medlemmer som skal drive KK-arbeid og hva oppgava deres er. Endelig må dere sette opp ei liste over hvilke uorganiserte folk som skal/kan trekkes med i KK-arbeidet. Nærmere retningslinjer står i direktivet.

Denne avdelingsdiskusjonen må gjennomføres så tidlig som mulig i januar, så det er en god ide å bruke juleferien til både å samle krefter og forberede seg på den.

Takk for året som har gått, god jul!, og et godt rødt nytt år!

DSAU

KK-ansvarlig

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

«MARXISMEN VAR TEMMELIG DØD» STUDIENE AV „HVA MÅ GJØRES" HAR GITT ENTUSIASME!

Vi har til nå avholdt to studiemøter på boka til Lenin, det vil si, vi er foreløpig bare kommet gjennom det første ordinære møtet da vi første gangen brukte halvparten av tida til å diskutere viktighten av teorien og betydninga av studier i partiet.
Vi er kommet ganske seint i gang, men bedre seint enn aldri, og allerede nå er det tydelig at disse møtene har en positiv innvirkning på avdelinga, som lenge har vært ganske laber.
Det har vært mye teorifiendtlighet i avdelinga og diskusjonene har vært prega av jeg syns og jeg mener i stedet for prinsipielle standpunkter. Det gikk så langt at avdelinga holdt på å gå i oppløsning fordi det ikke lenger var noe som holdt oss sammen, marxismen var temmelig død. Vi håper og trur at disse studiene vil rette opp en del.

Møtene har vært bra forberedt fra møteledelsens side (noe som er ganske nytt i avdelinga) noe dårligere og mer ujevnt fra avdelingas side. Men bedre enn på lenge.

Møtene har vært mer prega av usikkerhet og diskusjoner omkring definisjoner enn harde motsigelser, noe som ikke er så rart. Det er lenge siden noen av oss har studert noe særlig teori.

Men den generelle motsigelsen som går gjennom de fleste diskusjonene går mellom dem som har en tendens til å tillegge teorien mindre vekt i forhold til f.eks. kampen i fagforeningene og dem som framhever teoriens betydning. Den motsigelsen kommer sikkert til å bestå. Foreløpig er det likevel usikkerhet som er det viktigste.

Diskusjonen har vært ganske gode og de fleste deltar. En person har vært fraværende på begge møtene (gyldig grunn) en har vært fraværende på ett møte. (usikkert av hvilken grunn)

Møtene har fått god kritikk bl.a. for forberedelser og ledelse og for entusiasme i deltagelsen. Noe folk er bekymra for nå er hvordan det blir med studier når denne serien er ferdig. Vi veit ikke riktig åssen vi skal få studier til å bli en del av avdelingas liv hele tida. Vi er så uvante at det kan bli lett å slippe dem igjen.

THOMAS
AVD. STYREMEDL.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

KASSERER I AVD.:
OM Å OFRE EN ½ PILS I KONT.!

- Aldri livet!sier høyreavviker'n
- Aldri livet!sier liberalisten
- Aldri livet sier je som visstnok er både høyreavviker og liberalist og det som verre er,og DA er det jo ikke no rart.

Så vidt je veit er praksisen med OFRING no det blei slutt på for lenge sida,men visstnok ikke for alle i detta Partiet her...begynner je å skjønne.

Poenget er: Det er et FEILAKTIG POLITISK SYN på økonomien og resten av parti-arbeidet og i å takle både liberalismen og høyreavvik.

Forklaring;Eksempel meg sjøl:
- Etter noen år i detta Partiet med flying rundt med plastikkposer full av løpesedler,aviser,KK etc. (jfr. punktet i vår DS-beretning ad. kvinneundertrykking-je er kvinnfolk!),og et hav av møter, konferanser etc. og diskusjoner med venner,familie,på jobben og for ikke å prate om alle PENGA je har OFRA i kontingent,innsamlinger,støtte i øst og vest....skjønner ikke je ÅFFER je er Parti-medlem.
- KJÆRE- Det er jo utrolig nok, fordi je politisk syns det er RIKTIG og noen ganger til og med MORO og INTERESSANT å være med i en revolusjonær og opposisjonell organisasjon.ÅFFER SKULLE JE ELLERS GIDDI- p.g.a. (intellektuell?) OFRING!!!

Rektig/Tiltak: I stelle for noe som ligner moralisering(OFRING) ikke bare trur,men er je SIKKER (husk at je er kvinnfolk) PÅ at en fresk,redelig politisk diskusjon er en god medisin både når det gjelder økonomi og andre politiske spørsmål.Moralisme og ofring preller av som vatn på gåsa for oss liberalister/høyreavvikere! Et sånt syn skrenser nesten til venstreavvik vil je påstå,itte veit je.

Dessa tankene kom under/etter en kassererkonferanse je var på i distriktet.
- Nå er je skrivegærn! Første gongen je har tørt-vi er redd for sånt vi kvinnfolk-er så vanskelig veit dere. Men ut ska det.En anna ting OG - je er motstander av det såkalte "nye økonomiske systemet",-prosenten!

ÅFFER:
- Teknisk løsning på et politisk problem.
- lavt nivå fra topp til bånn på økonomi,trur je.
- En av de bra sidene ved det gamle systemet at avd. skal diskutere satsene til hver enkelt og hvor my hver kan yte.Kont.satsen er sjølsagt en del av regnskapsdiskusjon ved årsberetninga i avdelinga.
- Det systemet som er nå er tross alt innarbeidet i heile Partiet.
- %-sats er ingen garanti for rett innbetaling,og at satsene er riktig. Sikkert flere bra argumenter rundt omkring i avdelingene.

Sak 2 er opplegget for diskusjonen.Hva slags DEMOKRATI er det at 2

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

distrikt er tatt ut til PRØVEORDNING før disk. er kjørt ut i avd. (nesten sant) OG verre,at hele Partiet skal begynne med det fra januar -82! Åssen skal DS/SK klare å oppsummere diskusjonen i hele Partiet for å finne ut hva medlemmene ønsker og på grunnlag av det endre kont.systemet? Hva er vitsen med diskusjon og prøveordning? Minner noe om skinndemokrati syns je.

Joda,kasserer med så mye motforestillinger er ikke bra!Je fikk jo regelrett beskjed om å slutte,avskjed på grått papir- trur det var sjølveste DS-kassereren je.MEN nei, ukutt forgår ikke så lett.Vi kvinnfolk tåler my (er vant til det). Kanskje ÅRSAKENE til motforestillingene og at je ikke gir meg med det første er:

1.Avd mi vil fortsatt ha meg som kasserer.
2.Avd har høyere kont. enn satsene.
3.Avd har hatt politisk diskusjon på økonomien.
4.Avd har økt kont. i 1981-etter oppfordring fra SK og pol.disk.-ikke ofringstanken.
5.Avd har levert årsrapport for 1980 ad. økonomieh og har faktisk tenkt å gjøre det for 1981 også.
6.Avd. har levert kont. til rett tid. ER VI ENESTE I DISTRIKTET?

Hadde det ikke vøri enklere å diskutere prisstigninga og partiøkonomien og kommi fram til at satsene i det gamle systemet evt. kunne økes.OG få grep om alt organisatorisk rot og slurv og kanskje noe uvitenhet om åssen en kasserer skal jobbe.Je bare spør!

HEI igjen og skål-kan væra godt med en pils iblant.

Nilsen fornøyd kasserer.

LES DETTE FØRST..

På de neste sidene bringer vi et langt og ommfattende utmeldingsbrev fra en kamerat i distriktet. Det er satt inn uten noe svar eller "hale" fra DS.Vi ønsker med dette å få igang en diskusjon om saker som angår det interne livet; kaderpolitikk,grunnlag for verving,skolering osv.Men brevet angår også prinsipper som marxismen-leninismen b bygger på.Etter redaksjonens mening burde dette brevet være solid krutt for en startsalutt for et nytt år med grundigere studier og mer solide standpunkter enn før.

"Thomas" som skriver om Hva må gjøres-studiene i avd. si svarer på sett og vis på en del av det "den utmeldte" stiller spørsmål ved.Derfor: Flere rapporter om HMG. Og flere innlegg : som tar opp kampen om linjene i partiet.

God jul og godt nyttår fra RED.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

BREV TIL ET AVD.STYRE:

«JEG MELDER MEG UT AV AKP(M-L)»

Jeg skal ikke legge fram noen ny teori eller linje. Jeg skal bare skrive tilstrekkelig til at dere får vite omtrent hvor jeg står.

- Jeg er trett av arbeidet i AKP(m-l).
- Jeg tviler på det mest sentrale spørsmålet i marxismen-leninismen.
- Jeg er skeptisk til deler av tradisjonene i m-l-partiene.
- Jeg er motstander av sider ved AKP(m-l)s politikk.

Nå er jeg på ingen måte aleine om dette. Jeg setter det kanskje litt på spissen, men jeg vet jeg har mye felles med mange medlemmer.SK med Steigan i spissen lover diskusjoner om nettopp en del av de sakene jeg har meninger om. Jeg har tenkt å fortsette å interessere meg for slike spørsmål, kanskje delta i diskusjonen, men det er ikke nok til at jeg vil fortsette som medlem i partiet.

I

Det mest sentrale spørsmål i marxismen-leninismen er:
Sosialisme og proletariatets diktatur.

".... Det nye jeg gjorde, var å bevise:(....) 2) at klassekampen nødvendigvis fører til proletariatets diktatur, 3) at dette diktaturet selv bare utgjør overgangen til avskaffelsen av alle klasser og til et klasseløst samfunn ..." (Karl Marx, brev fra 1852)

I slutten av 60-åra, da jeg ble marxist-leninist,var jeg overbevist om at marxist-leninistene hadde ei linje som 1) ville frigjøre arbeiderklassen og 2) ville føre til et klasseløst samfunn. Jeg så oppsvinget i kampene i den 3.verden som klare tegn på at prosessen fram mot revolusjonen var i gang. Det jeg hørte om Kina mente jeg bekrefta overbevisningen min.
I dag har jeg mistet denne overbevisningen. Statene som erklærer at de bygger på marxismen-leninismen har på nytt gitt oss et lass av negative erfaringer.
KKP har forlatt omtrent alle Maos anvisninger om hvordan et m-l-par ved makta skal unngå å bli reaksjonært. (Se bl.a. KKPs 9.kommentar

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

i "Den store polemikken" og sammenlikn det med KKPs politikk i dag. Hvis Mao har rett i å sammenlikne revisjonisme ved makta med fascisme, så skulle Kina være i full utvikling mot fascisme i dag.)

Jeg skal stille spørsmålet på spissen: Er det overhodet rom, innen marxismen-leninismen, for en styreform som er slik at en unngår utvikling til et tilstivna reaksjonært parti og allmenn undertrykkin av massene?

Erfaringene fra de landene som har kalt seg sosialistiske, er ikke oppmuntrende når det gjelder utviklingen på lang sikt. Det er skremmende at en kan finne tendenser til tilstivning, og undertrykkende holdninger i AKP(m-l)s indre liv. AKP(m-l)s program foreløpig gir dårlige og gale svar. Jeg har sett diskusjonsinnlegg som etter min mening kan gi utgangspunkt til en mer fruktbar debatt. (Berg Henriksen, Røde Fane nr.4/5 81). Jeg vil for tiden stå fritt i vurderingen av slike spørsmål. (Det betyr ikke at jeg har tenkt å forkaste hele marxismen-leninismen!)

II

Ml-tradisjonene

Det er mye sykt og dårlig i tradisjonene i ml-partiene. Jeg skal ikke skrive mye om det her, men henvise til Tron Øgrims bok som tar opp en god del. Jeg skal skrive noen tanker om den demokratiske sentralismen.

Demokratisk sentralisme

Selv har jeg fått på meg et vedtak i grunnorganisasjonen som stemple ting jeg har gjort som fraksjonisme. Etter min mening bygger dette vedtaket på en urimelig streng tolkning av fraksjonsparagrafen, så jeg er uenig i vedtaket. Jeg skal likevel ta opp mer generelle problemer.

AKP(m-l) har lenge framstilt den demokratiske sentralismen som en organisasjonsform som i seg selv er perfekt. Det eneste problemet som kan oppstå er feil i anvendelsen av den demokratiske sentralisme. Dette er reinspikka idealisme som har hindra utvikling av en vitenskapelig debatt om organisasjons- og styringsformer.

Erfaringene viser at den demokratiske sentralismen har gode, men

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

også i høy grad dårlige sider. I AKP(m-l) har disse dårlige sidene blitt forsterka av at partiet har (i hvertfall i teorien) hatt en meget streng sikkerhetspolitikk (klassifiseringa).

.) Partiet har alvorlige byråkrati-problemer. Demokratiet fungerer tungt og tregt, og sentralismen er heller ikke velsmurt. De anstrengelsene partiet har gjort for å få til grundig demokratisk behandling av enkeltspørsmål har delvis vært mislykket. (Eksempler: deler av militærprogrammet, statsstøtte til KK). Hva er det som gjør dette så vanskelig? Jeg skal gi noen svar.

- De fleste lagene har ikke hatt kapasitet eller sakkunnskap til å gjøre debatten reell. Mange medlemmer har bare fritida si til rådighet for å behandle slike spørsmål, og den er belagt med barnepass, foreningsliv, andre plikter og kanskje til og med hobbyer. Derfor må mange medlemmer konsentrere seg om å forstå og sette linja ut i livet, ikke diskutere den.
- Personene som har kapasitet og sakkunnskap kan ofte ikke brukes fullt ut av partiet. De kan være hemmelige medlemmer. Da kan de skrive anonymt i bladene, men de kan ikke benyttes i noe særlig grad som innledere. I det hele tatt har vi lite mulighet til å benytte all kapasitet i organisasjonen. Selv om vi vet at et nabolag har et medlem som er en kapasitet på et område, kan vi ikke benytte oss av det. Uavhengige spesialister kan heller ikke trekkes inn.
- Debatten og innleggene blir silt. Eksempel: Det var personer som så feilene i det økonomiske arbeidet for noen år siden. Ble de dyssa ned? Måtte de tie? Eller hadde de rett og slett lært seg at slikt tier en med til SK har behandlet saka ferdig!
- Debattbladet fungerer ikke. Det er tungt å føre skriftlige anonyme debatter, særlig hvis det kan gå to måneder eller mer før du får svar, og nye to måneder før ditt tilsvar kommer på trykk (og enkelte ganger kommer det bort på veien). Det er faktisk spesielle personlighetstyper som orker å stå på i en slik debatt!

Enkelte personer, som jobber meget sterkt og systematisk med politiske spørsmål, greier seg bra i dette systemet. De kan gå med problemer i uker, la det modnes, tenke på det, få det inn på dagsorden på et møte, se det blir strøket av tidsnød, få det inn på dagsorden på neste møte, og til sist få "diskutert" det, i hvert fall få hørt noen meningsytringer, og så slå seg til ro med dette resultatet.

Ledende medlemmer på heltid greier seg bra. Et slikt medlem går i

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

et politisk miljø hele dagen, med et nett av kontakter. Han kan drøfte alle spørsmål med andre ledende medlemmer, han blir brukt i konfrontasjonsmøter, han kan bruke kontaktene sine. Han kan også bli hemmet av fraksjonsforbud og sikkerhetsforskrifter, men det er likevel rikt monn tilbake til at han kan vokse med oppgavene.

For svake, eller ferske medlemmer er det langt verre. For dem kan det være virkelig vanskelig å utvikle seg i det systemet AKP(m-praktiserer innad. Jeg skal ta som eksempel et medlem som er nytt i partiet, genert og tilbakeholdende overfor fremmede, impulsivt og utadvent overfor personer det er på bølgelengde med og føler seg trygg på. Når dette medlemmet er opptatt av et politisk problem trenger det 1) en kamerat med kunnskap og interesse for problemet, 2) med tid til å diskutere, 3) som medlemmet er trygg på, fortrolig med, og som det diskuterer lett med. (det er slik at for de fleste er det noen personer det går lett å utvikle en tankerekke sammen med, og med andre går det tregt), og 4) og dette medlemmet trenger en slik kamerat med en gang! Innrøm at det skal være bra flaks om et nytt medlem finner en slik kamerat innen avdelinga. (Vi vet jo ikke engang hvor vi bor, og vi har kanskje forbud mot å snakke med hverandre.) Hvis medlemmet derimot har en slik kamerat utafor avdelinga, så er det bare å holde kjeft.
Tar jeg et søkt eksempel. Det er satt på spissen. Men vi har elementer av dette i oss, alle sammen, selv gamle rutinerte medlemmer! Det er ikke rart at mange stagnerer.

Jeg påstår at å ikke mene noe, ikke diskutere, ikke eksponere seg, holde kjeft og stagnere, etter hvert er blitt innarbeidete vaner i store deler av partiet. Når medlemmer av sikkerhetsgrunner skal ligge lavt, holder de kjeft. Når de er usikre på linja, holder de kjeft. Når de er uenige i linja, holder de kjeft. (En må passe på å ikke forene seg med andre i opposisjon, forsvare enheten, ikke handle fraksjonelt.) Sammen med medlemmer fra andre avdelinger gjelder det å holde kjeft. Med folk utafor partiet gjelder det å ligge lavt. Overfor kona gjelder det å holde kjeft. I avdelinga gjelder det å ti stille, for det er ikke tid til ørkesløse diskusjoner, eller ikke noe trygt miljø for diskusjoner. Eller medlemmer har rett og slett lært seg så grundig å holde kjeft at de fortsette med det i alle sammenhenger!
Jeg har ikke siktet på noen helhetlig vurdering av den demokratiske sentralismen. Ikke fortell meg at den har gode sider, det vet jeg. Den har også flere dårlige sider.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

Jeg påstår at den situasjonen jeg har beskrevet har rammet ferske medlemmer (nesten alle som er rekruttert etter 77 har gått ut igjen), kvinner, medlemmer som har vært uenig i deler av linja, svake medlemmer og litt etter litt store mengder av eldre medlemmer.

En må på alvor vurdere muligheten av flere liberale elementer i i organisasjonsstrukturen (det er på gang, offentlig talsmann, enkelte åpne debatter ....) Gi bedre mulighet til at enkeltmedlemmer kan få en større politisk utvikling.

Jeg mener at disse erfaringene peker i retning av at det er usunt om sosialismen allment skal ledes av et eneste demokratisk sentralistisk parti. Det ligger stagnasjon og tilstivning i det. En sunn utvikling av sosialismen vil som regel og i det lange løp kreve et variert organisasjonsliv (også partier/fraksjoner) med fri meningsdannelse og forskjellige mål.

III

Politisk uenighet

Manglende politisk aktivitet har gjort at jeg ikke har noe særlig utviklet politisk syn på mange spørsmål. Men litt har jeg.

Jeg er kraftig uenig i den linja partiet har fulgt overfor fredsbevegelsene. Jeg ser fredsbevegelsene som viktige massebevegelser. AKP(m-l) har ødelagt mulighetene til samarbeid, utviklende diskusjon felles aksjon, med sine stadige proklamasjoner om det allment forkastlige i fredbevegelsens paroler. Dette har gitt AKP(m-l) små sjanser til rask vekst i den perioden vi er inne i.

Jeg er kraftig uenig i teorien om at våre "strategiske framtidsutsikter" er 1) Førkrigstid, 2) Okkupasjon, 3) Revolusjon. (Jeg fores en skarp protest mot denne teorien som ble nedstemt i avdelinga.) AKP(m-l) har satt arbeiderklassen på venterommet. Først når Sovjet har okkupert kan arbeiderklassens kamp få revolusjonære perspektiver. I 6 år har AKP(m-l) slått fast at krigen vil komme før revolusjonen og at vi ikke kan vente noen revolusjonær situasjon basert på arbeiderklassens kår og interesser. Den nasjonale kampen mot okkupasjon vil bli utgangspunktet for en revolusjonær utvikling.

I denne teorien, er andre innrettinger av partiarbeidet blitt prioritert ned drastisk.

AKP(m-l) kjempet for å proletarisere partiet. Det var en bra linje. Nå er den falt sammen, i hvert fall i de delene av partiet jeg kjenner til. Hvorfor? Jeg tror at en av årsakene er at store deler av partiet har mistet interessen for klassekamp og proletarisering.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

Krigsforberedelsene er blitt viktigere. Studer f.eks. de store partidebattene i de siste 6 åra.
Jeg mener at fikseringa av krigsfaren på en bestemt trussel, nemlig okkupasjon, er gal og skadelig. AKP(m-l) har stått og ropt: atomkrig er ikke farlig, (dokumentasjon fins i massevis PGG, H Valen) forbered dere på folkekrig etter okkupasjon. Nesten ingen har hørt på.
Samtidig som AKP(m-l) har nedprioritert arbeiderklassen, har partiet nedprioritert arbeidet med teorien om sosialismen. Men det er ikke nok å kunne skyte. Hvis det overhodet fins noen tilfredsstil ende teori om sosialismen, i pakt med arbeiderklassens tradisjoner og langsiktige interesser, så er det mulig og nødvendig å arbeide med denne i dag. (For å bruke et gammelt ml-munnhell: Krigen er en fortsettelse av politikken med andre midler. Det virker som om AKP(m-l) har stått for en teori om at krigen er vårt problem, sosialismen blir først et problem i framtida!)

IV Situasjonen i partiet

Nye medlemmer kommer ikke eller er bare innom en kort tid. Mange gamle medlemmer er stagnert. I tillegg vil jeg hevde at mange gamle medlemmer går på halv eller kvart maskin, fordi de ikke entusiastisk slutter opp om politikken. De er skeptiske. De håper på en ny giv, sitter på gjerdet, og er lojale. Jeg vil slett ikke oppfordre andre til å gå ut. Men situasjonen kan ikke bli bedre for partiet, uten at gale linjer legges til side, og nye linjer,som vekker entusiastisk oppslutning blant kadrene, utvikles. Disse linjene må vise at sosialisme er mulig og et lokkende alternativ, de må rekruttere ungdom. (Steigans beskrivelse er grunnfalsk: AKP-medlemmer eller -sympatisører er ikke renegater som er blitt så gamle at de søker borgerlig karriære. De er ildsjeler som vil gå inn for en politikk som overbeviser dem. Uten en slik politikk er de fortvilet. Tragedien er at partiet i mange år ikke har vært i stand til å utvikle en teori som har overbevist kadrene. At kadrene selv ikke har vært i stand til det.)

For meg sjøl er skepsisen meget omfattende. Jeg går ut. Jeg regner ikke partiet for skadelig eller formålsløst av den grunn. Hvis sosialismen skal være mulig må den vel bygge på elementer fra AKP(m-l) og partiets teorier. Etter min mening må det også bygge på elementer som har meget dårlige kår innafor partiet.

Vi får se.

„UTMELDT"

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

TOM SIDE

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020